

L'edició, amb 200 il·lustracions del naturalista vallesà, es va presentar divendres a Sant Celoni

Carles Puche il·lustra la versió en català de 'L'origen de les espècies'

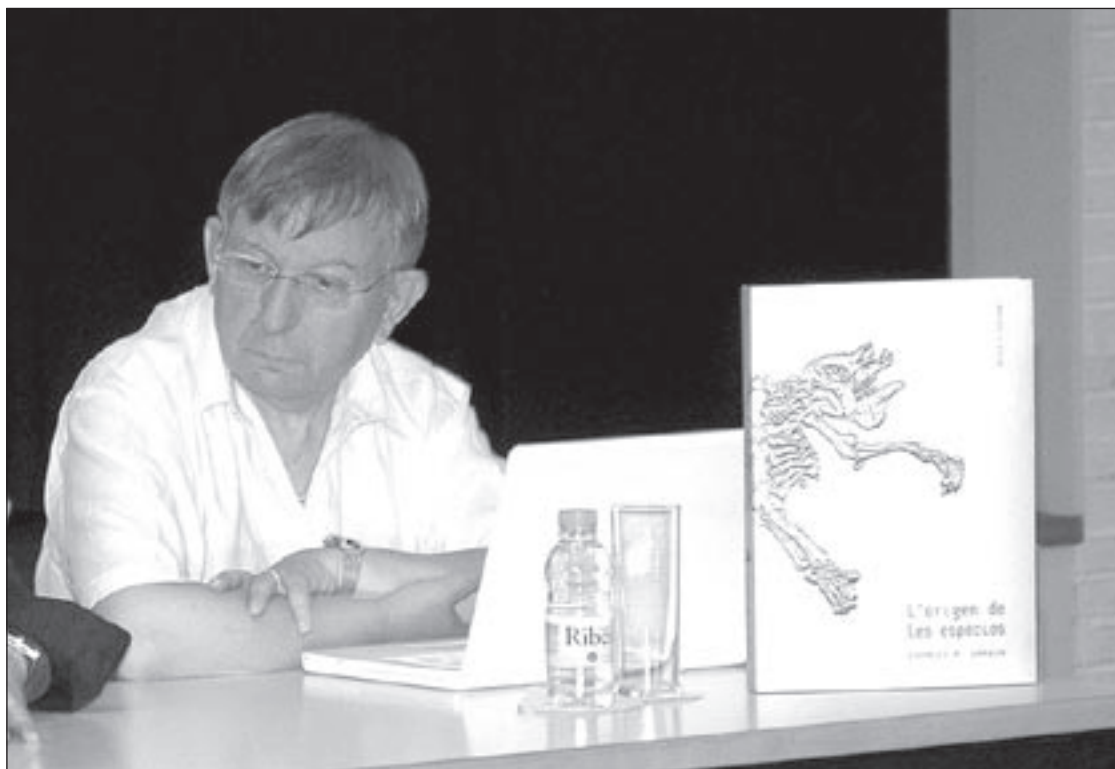
Sant Celoni

Yolanda Duque

El revolucionari llibre de Charles Darwin *L'origen de les espècies* té des d'ara amb una versió catalana i il·lustrada. L'obra va ser presentada divendres passat a la sala petita de L'Ateneu de Sant Celoni i ha vist la llum gràcies a l'il·lustrador científic i naturalista Carles Puche (veí de Campins i molt conegut a la zona pels seus treballs) i al professor de Bioquímica i Biologia Molecular de la Universitat de València, Juli Peretó, que també és coeditor del llibre.

Aquesta nova edició de *L'origen de les espècies*, que recull dos-cents dibuixos inèdits de Carles Puche, és editada per la Càtedra de Divulgació de la Ciència de la Universitat de València i per l'Institut d'Estudis Catalans.

En la presentació, organitzada per la llibreria celonina Alguer 7 i que va anar a càrrec de l'alcalde de Sant Celoni, Francesc Deulofeu, Carles Puche i Juli Peretó van explicar que s'ha partit de la primera edició de l'obra de Darwin, publicada fa ara cent-cinquanta anys i se n'ha fet una versió abreujada. A més del text adaptat per Juli Peretó, amb la col·laboració del també biòleg i

El naturalista Carles Puche, veí de Campins, a la presentació de l'edició que ha il·lustrat a l'Ateneu de Sant Celoni

investigador Andrés Moya, l'atractiu més gran d'aquesta acurada edició de *L'origen de les espècies* són, sens dubte, les il·lustracions de Carles Puche, realitzades després de molts mesos de treball de recerca i autèntiques obres mestres pel seu detallisme i precisió.

ANY DARWIN

L'any 2009 és l'Any Darwin i està servint per commemorar

els dos-cents anys del naixement del naturalista anglès que va posar en entredit les arrelades creences religio-

L'edició és una versió abreujada de la de Darwin

ses de l'època amb la seva teoria de l'evolució i amb les seves idees sobre la selecció

natural de l'espècies. Precisament, és en el llibre *L'origen de les espècies* on parla per primer cop de les claus de la diversitat i la complexitat biològiques. El biòleg va explicar que l'Any Darwin és un bon moment per recordar quin va ser l'autèntic mèrit del científic. "Va saber posar sobre la taula dades i observacions que donaven suport a una idea que altres ja havien tingut i les va explicar amb una teoria".

Concert i cinema africà, aquest dijous a Roca Umbert

Granollers

La música i el cinema d'autor africà seran els protagonistes aquest dijous a Roca Umbert de Granollers dins la programació d'Obert x Vacances. A les 8 del vespre començarà el concert de Slàinte, un grup de folk irlandès i escocès. Amb l'encís del so acústic i atlàntic, el grup ofereix les danses més frenètiques i les cançons més entranyables de les velles Hibernia i Calèdonia (Irlanda i Escòcia), visitant la música bretona o la balcànica. Slàinte és format per Pello Garcia, Quim Lamarca, Manolo Méndez i Jordi de Diego. D'altra banda, a les 10 del vespre es projectarà la primera pel·lícula del cicle de cinema d'autor africà que organitza l'Associació Cultural Amics de l'Àfrica en col·laboració amb l'Aliança Francesa. Es tracta d'*Abouma*, una producció del 2002 del Txad-França i Holanda.

Ego, de Salou, guanya l'Amfi Rock 2009 de Parets

Parets del Vallès

El grup Ego, de Salou, és el guanyador del certamen Amfi Rock 2009. Rebrà un premi en metàl·lic i enregistrarà un disc compacte, del qual en rebrà 800 còpies. Pel que fa a la votació popular, el públic ha escollit el grup Records de Gel, de Granollers, que rebrà una dotació econòmica.

CRÍTICA DE TEATRE

Text intens, poca teatralitat

'Sóc una màquina' tanca la temporada del Teatre de Ponent

'Sóc una màquina', de Gerard Guix. Dir.: Montse Rodríguez. Amb Pep Miràs i Albert Puigdueta. Teatre de Ponent de Granollers. Divendres, 26 de juny.

Granollers

J.B

Si bé és evident que, al primer món, els avenços mèdics i tecnològics ens permeten cada cop viure més anys i millor, pot l'obsessió per no envellir, per no emmalaltir, girar-se en contra i convertir-nos en persones menys humanes, fins i tot sense sentiments? Quins són els límits de la nostra capacitat mental? Fins on podríem arribar amb l'entrenament adequat? Apassionants

qüestions científico-filosòfiques que el jove dramaturg Gerard Guix ha bolcat a *Sóc una màquina*, la seva darrera creació, que ha tancat aquest cap de setmana la temporada al Teatre de Ponent. Produïda per República de Guerrilla i emmarcada dins el marc de col·laboració entre la productora i el Teatre de Ponent, l'obra ha arribat a Granollers amb un canvi d'actors.

Una taula, un micròfon i uns auriculars ens situen, a l'inici, en la retransmissió d'un programa de ràdio. El locutor (insegur i massa dubitatiu Pep Miràs) explica al públic que, des d'aquell moment, som en directe al seu programa sobre fenòmens sorprenents. Però

aquesta idea, que busca trencar la quarta paret i que la platea senti el que està passant com algú més real i proper, no acaba de funcionar, i la falta de ritme i un innecessari allargassament fan que costi molt d'entrar-hi. No és fins que, d'entre el públic, surt un inquietant i provocador personatge (Albert Puigdueta, molt més convincent, segur i amb el toc just de misteri) que la funció pren volada i aconseguix un xic de la teatralitat necessària i fins aleshores inexistents.

Si bé és evident que el text de Guix vol precisament jugar amb el contrast entre la pesada i inconsistent xerrameca del pseudocientífic locutor de ràdio i l'atractiu

Pep Miràs va resultar insegur i massa dubitatiu en el seu paper de locutor

misteri d'aquest home que assegura haver assolit certs poders mentals mai vistos, la sensació és que la fluixa arrencada s'arrossega sense remei la resta de la funció.

Els intents de *Sóc una màquina* de crear uns diàlegs tensos, impactants, el

suposat xoc de personalitats i l'impacte de les reflexions es queden només, i malahuradament en bones intencions, en idees interessants sobre el paper però amb poca teatralitat i encara menys impacte al damunt de l'escenari.

Dilluns, 29 de juny de 2009